

Acıyor Şura

– Nezahat KAYA · 09 Mayıs 2014

ACIYOR ŞURA

Boşalmış yerle gök ruhundan yoksun
Uzanmaz kollarım yanımda yoksun

Anneme,

Şen değil buralar gittin gideli
Dolmaz dolmayacak yerin bir daha
Geçmiyor yaralar yittin yiteli
Solmaz solmayacak bu nasıl yara!

Üstümüzde varsa bir başka âlem
Hakikat şehrini yoklar mı elem
Dar gelen dünyada geniş el âlem
Ölmez ölmeyecek atıyor nara

Acı, tatlı günü biz de yaşadık
Ölümü unutup candan boşadık
Vakti gelen kula olmuyor sadık
Olmaz olmayacak sokuyor zora

Dünya yolculuğu panayır yeri
Gezip tozup gören gidiyor geri
Azrail önceden vermez haberi
Salmaz salmayacak çıkıyor kura

İbret; hadisede her dem fasılsa
Başı secde görüp beş vakit kılsa
İçi küfür dolu harap nasılsa
Gülmez gülmeyecek geliyor sıra

Kendini bilmekse susalım biraz
Sabrı sükûn edip pusalım biraz
Acele kelamı asalım biraz

Almaz almayacak tartmıyor dara

Sularda görünmez izler semavi
Rabb'e dönük her şey kavlinde kavi
En masum renklerden olsa da mavi
Kalmaz kalmayacak beyazla kara

Yaprak bile açsa olduğu dalda
Sararır emirden budur kuralda
Ölümsüz yer söyle, olsa; kralda
Bulmaz bulmayacak geçersiz para

Bir lahza kal artık yorgun sinede
Yüreğim kendinden aciz hanede
Anlatır bir şeyler hayat, yine de
Bilmez bilmeyecek acıyor şura!

Nezahat YILDIZ KAYA